

שלישי תפארת דז"א. **וּמַטְבוֹרָא שְׂאֲרֵי, וּבְטְבוֹרָא שְׁלִים** וא"כ נמצא, שכתר דנוק' מתחילה מטבור הלב שהוא בסוף שליש העליון דתפארת, ומסתיים בטבור הגוף שהוא בסוף שני שלישי התפארת.

תוּ אֶת־פֶּשֶׁט הַאִי תִּפְאָרֶת, וְאֶת־קַן מַעְזֵי דְדְכוּרָא עוד התפשט זה התפארת, כלומר מלבד שזה האור דיסוד דאמא תיקן פּרצוף הנוק', עוד עשה שנתפשט ותיקן המעיים של ז"א, כלומר מקום התפארת דז"א, שתיקנו בבחינת רחמים גדולים ממה שהיו מקודם, **וְעַיִל (וְאֶת־קַן) בְּהֵאֵי אֶתֶר פֶּל רַחֲמִין וְכָל סְטָרָא דְרַחֲמֵי** והכניס במקום הזה כל הרחמים והחסדים, שהם שני שלישים דחסד דבתפארת דז"א שהם חסדים מגולים, וגם כל צד הרחמים שהם החסדים של נצח והוד שבצדדים, שגם הם יורדים בתחילה בתפארת ששם בחינת המעיים, ומשם מתפשטים לנצח והוד דז"א. **וְתֵאֵנָא, בְּהֵנִי מִיעֵיין, אֶת־אֶחָדָן שִׁית מָאָה אֶלְפֵי רְבוּא מְאֵרֵי דְרַחֲמֵי. וְאֶת־קְרוֹן בְּעֵלֵי מִיעֵיין** ולמדנו, שבאלה המעיים נאחזים שש מאות אלף רבוא מלאכים בעלי רחמים, כי שורשם מחמשה חסדים דחג"ת נ"ה וכללותם ביסוד הרי ששה, וכל אחד כלול מעשר ועשר מעשר עד שעולים לת"ר אלף רבוא חסדים, ונקראים בעלי מעיים כי שורשם במעיים. **דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) עַל בֶּן הָמוֹ מַעֵי לֹו רַחֵם אֶרְחַמְנוּ נְאֻם יְהוָה** כמו שכתוב שז"א אומר מעיי שהם בעלי הרחמים, המו לבני ישראל, הרי איך שהמעיים הם בחינת רחמים וחסדים לבני ישראל.

תֵּאֲנֵא, הַאִי תִּפְאָרַת, כָּלִיל בְּרַחֲמֵי, וְכָלִיל בְּדִינָא למדנה,

זה התפארת דז"א שבסוף שליש עליון, שבו מסתיים יסוד דאמא שמפיו יוצאים

החסדים וגבורות, התפארת הזה כלול מחסדים וגבורות, **וְאֵתֶּפֶשֶׁט רַחֲמֵי**

בְּדַכּוּרָא ומתפשטים החסדים בזכר שהוא ז"א ועל ידם נגדל גופו, ועם החסדים

מתפשטים בו גם הגבורות, **וְאֵתֶּעֱפֹר וְנָקִיב** (ס"א וְנִהִיר) **לְסֵטֵר אַחֲרָא**

והז"א מעביר לנוק' את הגבורות הללו דאמא דרך נקב אשר עושות בחוזה דז"א, ועוברות

לצד האחור דז"א ששם עומדת הנוק', **וְתִקִּין מִיעוּזֵי דְנוֹקְבָא, וְאֵתֶּתְקִנוּ**

מַעָהָ בְּסֵטֵרָא דְדִינָא ואז הגבורות הללו תקנו את מעיה של הנוק', כלומר

את החוזה שלה, אבל הכח"ב שלה נתקנו ע"י החסדים, ואז נתקנו מעיה של הנוק' מצד הדין

שהן הגבורות.

תֵּאֲנֵא, אֵתֶּתְקִין דְּכּוּרָא בְּסֵטֵרִיהּ למדנה, שנתקן הזכר ז"א בצדדיה,

כלומר בחסדים וגבורות שהם חלקו שבאים לו מאמא, **בְּמֵאתָן**

וְתִמְנִיא וְאַרְבָּעֵין תִּקְוִנִין דְּכָלִּילָן בֵּיהּ והם מתפשטים ברמ"ח תיקונים

שכלולות בו שהם רמ"ח אבריו, כי גם הגבורות אפילו ששייכות לנוק' בכל זאת מתפשטות

בו, והחסדים הם כנגד רמ"ח מצות עשה, והם מתפשטים ברמ"ח אבריו ובונים אותם, אמנם

גם הגבורות שהן כנגד סס"ה מצות ל"ת, והם כנגד סס"ה גידים, גם הם בונות את רמ"ח

אבריו כי באברים יש גידים ובהם יש דם, וזה נעשה על ידי הגבורות, **וּמְנַהוּן לְגוּ,**

וּמְנַהוּן לְבַר יש מהם אברים פנימים ויש אברים חיצוניים. **מְנַהוּן רַחֲמֵי,**

וּמְנַהוּן דִּינָא יש מהם רחמים שהם החסדים, ויש מהם דין שהן הגבורות. **כְּלָהוּ**

(דף קמ"ב ע"א) **דְּדִינָא, אֶתְאַחֲדוּ בְּדִינָא דְאַחֲרוּי, דְּנוֹקְבָא**

אֶתְפִּשְׁטַת תַּפְּזָן כל בחינת הדין שהן חמש גבורות, נתאחזו ונתפשטו באחוריים

דז"א שהן בחינת דינים וגבורות, והן שם מטעם שהנוקבא מתפשטת ונגדלת שם באחוריו

וצריך לתקן את פרצופה שם. **וְאֶתְאַחֲדוּ וְאֶתְפִּשְׁטוּ בְּסִטְרָהּ** והגבורות

הללו נתאחזו ונתפשטו בכל צדדיה, כי הן חלקה ועל ידן היא נגדלת.

וְתַאנְא, חַמְשָׁה עֲרִיטָא (נ"א תקונין) אֶתְנַלְיִין בַּהּ ולמדנו, חמשה

מיני דינים של עריות כמפורש לקמן מתגלות בה, **בְּסִטְרָא דְדִינִין**

חַמְשָׁה מצד החמש גבורות שמתפשטות בה. **וְדִינִין חַמְשָׁה** (נ"א בְּסִטְרָא דְדִינָא

וְדִינָהּ) **אֶתְפִּשְׁטוּן, בְּמַאתָן וְאַרְבַּעִין וְתַמְנִיא אַרְחִין** ואלו החמש

גבורות נתפשטו ברמ"ח דרכים שהם רמ"ח אברים שלה, ואפילו שיש לנוק' רנ"ב אברים בכל

זאת לא מחשבים עתה ב' צירים וב' דלתות שלה, ודע שהסדר הוא שהגבורות מתפשטות

בגידין וכל הגידין מתפשטים ברמ"ח אברים. **וְהָכִי תַאנְא** וכך למדנו, שכנגד החמש

גבורות שבה יש חמשה מיני עריות, **קוּל בְּאִשָּׁה עֲרוּה. שְׁעַר בְּאִשָּׁה**

עֲרוּה. שוֹק בְּאִשָּׁה עֲרוּה. יַד בְּאִשָּׁה עֲרוּה. רַגְל בְּאִשָּׁה

עֲרוּה. דְּאָף עַל גַּב דְּתַרִּין אֵלִין לָא שְׁנִיזָה חֲבַרְנָא ואפילו

ששני אלו יד ורגל באשה לא הזכירום החברים בגמרא (ברכות כ"ד), שהרי החשיבו רק קול

באשה שער באשה שוק באשה ערוה, **וְתַרִּין אֵלִין יַתִּיר מֵעֲרוּה אֵינּוּן**

דע לך, שלפי הסוד אלו השנים יד ורגל, הן עוד יותר חמורות מהשלוש האחרות, מכיון שקול

ושיער ושוק הם כנגד חג"ת דגבורות אמנם יד ורגל הן תחתונות בסוד הרגלים נצח והוד

דגבורות אשר שם דינים קשים ביותר, ואפילו שכבר נמתקו עם החסדים ברדתם ביסוד דז"א, עם כל זה כיון שהן תחתונות הן קשות יותר מהשלוש המוזכרות בתלמוד, והטעם הוא שהגבורות התפשטו ביסוד דז"א מהופכות חג"ת למטה בנה"י דיסוד, ונ"ה בחסד גבורה דיסוד, והחסדים המגולים מיתקו את חג"ת דגבורות באור ישר, ואת נו"ה דגבורות באור"ח, ולכן הם דינים גדולים ויותר מעררה, ואע"פ שידוע שבשעה שנכנסים ה"ג לנו"ק החג"ת מכוסים ונו"ה דגבורות מגולים וא"כ בשעה שנתגלו נתמתקו, אפה"כ כיון ששורש מיתוקם

באור"ח יותר חמורים מעררה. ♦

וְתֵאֵנָּה בְּצִנִּיעוֹתָא דְסַפְרָא, אֲתַפְּשִׁט דְכוֹרָא וְאֲתִתְקַן בְּתִקּוּנָיו

בתיקוני, כלומר כאשר יצא ז"א ממעי הבינה, אז מתפשטים הנה"י שלו שהן הרגלים ונתקנים הכלים של הנה"י שלו [ק"ב]. **אֲתִתְקַן תְּקוּנָא דְכְּסוּתָא דְכִיָּא. וְהָאִי הוּא אִמָּה דְכִיָּא** עוד תיקון נעשה והוא, שנתקן היסוד דז"א שהוא המתקן את הכסות הטהור שהוא היסוד דנוקבא, כי היסוד דנוק' מכסה את היסוד דז"א, והיסוד דז"א ממתיק את דיני היסוד דנוק', והיסוד של הזכר נקרא אמה טהורה כי אין בה אחיות החיצונים. ♦

אור הרשב"י

[ק"ב] פירושו, כי נודע מ"ש רבנו ז"ל, שלעולם הנה"י הם בסוד תוספת, ואינון לבר מגופא, ונתקנים ע"י הבינה כמבואר בכמה מקומות, ומהם בפ"א משער הנסירה. ועוד, כי בהיות ז"א בסוד העיבור, לא נתבררו הנה"י שלו, כמבואר בשלהי פרק האחרון משער רפ"ח, וז"ל בקיצור: "שכשהוא יוצא ממעי אמו, ויונק סוד החלב הנעשה מביורו הנה"י כנ"ל, אז מתפשטים הנה"י שלו שהם הרגליים, ואז הם מתחילים להתגלות מעט מעט וכו' יעו"ש. וזהו שאמר אתפשט דכורא שהוא התפשטות הנה"י שלו, ואתתקן בתקוני, שנתקנו הנה"י שלו. (יין הרקח - יפ"ש):

הלימוד היומי